

„Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinuť je, ať přijdou,
aby se můj dům naplnil.“

ÚVODNÍK - Petr Ministr

UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ

ÚVODNÍK:

PETR MINISTR

KÁZÁNÍ:

OPRAVDU VĚŘÍŠ V
ZÁZRÁKY?

SVĚDECTVÍ:

ABSOLVENTI

PROGRAMU

MODLITBY A

INFORMACE

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ
BODY ÚVODNÍKU

- 15 let služby TC v ČR – konference
- Rok 2009 v Teen Challenge
- „Nikdo nerozsvítí světlo, aby je postavil do kouta...“

Srdčně Vás opět zdravím **bratři a sestry**. Jsem velmi rád, že mohu mít možnost opět s vámi sdílet radostné zprávy z naší služby. Věříme, že budete povzbuzeni díky svědectvím, které v naší službě prožíváme.

Díky Bohu jsme měli možnost v listopadu oslavit 15 let od vzniku služby Teen Challenge v České republice. Tento čas byl pro nás nesmírným požehnáním. Slovem se sdílí bratr Jay Fallon, budoucí ředitel Teen Challenge ve Velké Británii a Zbigniew Urbaniak, ředitel Teen Challenge Polsko. Úvodní slavnostní večer se nesl formou pozdravů vážených hostů, studenti a studentky zazpívali společnou

píseň a děti z Dětského centra v Praze také vystoupily. To mě přivádí k tomu, že bych vám ze srdce chtěl poděkovat za veškeré modlitby za dětské centrum. Díky Bohu, byl proces postupného bourání domu, ve kterém zahájilo dětské centrum rekonstrukci, pozastaven. Nyní mají možnost oficiálně jednat o dalším vývoji s oprávněnými osobami. Věříme, že se situace vyvíjí dobrým směrem a dětské centrum bude moci tento objekt, do

něž vložil již toliké práce a finančních prostředků, dokončit a plně zpřístupnit pro děti, které se nacházejí v nelehkých životních podmínkách. Vidíme, že Pán v této situaci opravdu jedná také díky vašim modlitbám. Proto vás chci i nadále poprosit o modlitby za službu, kterou děláme. Naše slavnostní nálada, jež začala společnými oslavami 15 letého výročí, přetrvávala a společně se studenty jsme ve střediscích mohli oslavit Vánoce a Silvestr 2009.

V mužském středisku v Poštovicích jsme měli společně Vánoční večerní Bohoslužbu, na niž zavítalo mnoho obyvatel naší vesnice. Tato tradice se opakovala již 2. rokem. Je pro nás dobrou možností sdílet se s lidmi, kteří žijí v naší blízkosti o našem Pánu a prezentovat také službu, kterou děláme.

Rok 2009 byl pro nás, jako i pro mnoho dalších, velice finančně náročný. Ale také díky darům, vás, jednotlivců, jsme jej přečkali a nyní ve víře vstupujeme do roku dalšího. Chtěl bych se s vámi sdílet s několika verši, jež jsou pro každého z nás povzbuzením a výzvou k službě druhým. Lukáš 11:33-36. **„Nikdo nerozsvítí světlo, aby je postavil do kouta nebo pod nádobu, ale dá je na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli. Světlem tvého těla je oko. Je-li tvé oko čisté, i celé tvé tělo má světlo. Je-li však tvé oko špatné, i tvé tělo je ve tmě. Hleď tedy, ať světlo v tobě není tmou. Má-li celé tvé tělo světlo a žádná jeho část není ve tmě, bude celé tak jasné, jako když tě osvítil světlo svou září.“**

Proto, jako Teen Challenge doufáme a usilujeme o to být světlem pro studenty a studentky v našich programech a věříme, že si nás Bůh použije i v kontaktech s lidmi v našem okolí. **Jsmo opravdu vděční za vaše modlitby a dary, jež nás podporují v naší službě. Nechť je Pán s vámi ve všem co děláte.**

„... blaze těm, kdo slyší Boží slovo a dodržují je.“

Luk. 11, 28

Opravdu věříš v zázraky?

David Wilkerson

Ve 14. kapitole Matouše nacházíme Ježíše, jak nastupuje do loďky, aby se odebral na „pusté místo,“ kde by mohl být sám. Právě se dozvěděl, že Janu Křtitelovi setli hlavu a že byl pohřben. Byl touto zprávou tak pohnut, že cítil potřebu být sám a modlit se. Ale když zástupy uslyšely, že Ježíš odešel, „vypravily se za ním pěšky z měst“ (Matouš 14:13). Představte si Krista, jak vzhlédne a vidí tisíce lidí, kteří k němu přicházejí ze všech směrů, tisíce lidí ve všemožném fyzickém stavu. Chromé a churavé k němu přinášejí na nosítkách nebo je vezou na doma vyrobených kárách. Skrze zástupy přivádějí slepé muže a ženy, a kulhaví se belhají vpřed o berlích nebo provizorních rákosových holích. Všichni se zoufale potřebují dostat až k Němu, pro uzdravující dotyk od toho jediného muže, který ho může poskytnout. Jaká byla Ježíšova reakce na tuto neuvěřitelnou scénu? „Když Ježíš vystoupil, uviděl veliký zástup; byl naplněn soucitem k nim a uzdravil jejich nemocné“ (14:14). Kdybyste tam ten den byli a z úbočí to sledovali, žasl byste nad událostmi, které by se vám před očima odvíjely. Zkroucené ruce se narovnávaly, pokřivené nohy se napřimovaly a natahovaly, slepé oči se otvíraly, němé jazyky začínaly nadále nahlas vykřikovat a chválit Boha. Musela na to být ohromující podívaná! Na konci toho neuvěřitelného dne, po vykonání všech těchto zázraků uzdravení, se Ježíš ještě rozhodl, že zástupy nasytí. Čtete, že šlo o pětitisícový zástup, přítomné ženy a děti v to nepočítaje. A aby je Ježíš všechny nasytit, vzal pět bochníků chleba a dvě sušené ryby, modlil se nad nimi, a začal je lámat na kousky, které se pak podávaly lidem. Koš za košem se plnil rychle se množícím jídlem. Když ho učedníci rozdělovali zástupům, jídla nějak stále přibývalo. Na konci tohoto obrovského přísunu jídla byli všichni do sytosti najedeni, a ještě učedníci sesbírali dvanáct košů zbytků.

Vlož se do této scény jako jeden ze zástupu, který tam v ten den byl

Zkus si to představit: právě jsi byl svědkem jednoho uzdravení za druhým, zázraku za zázrakem, jednoho neuvěřitelného divu za druhým. Nemyslíš, že bys po dni, jako byl tento,

byl na kolenou a chválil Boha? Neříkal by sis: „Už nikdy nebudu pochybovat o Kristově moci uzdravení a činění zázraků“? Poté, cos byl svědkem všech těchto zázraků, vidíš zázračné nasycení více než pět tisíc lidí. Byl bys kompletně naplněn bázní a údivem, myslel by sis: „To, co dnes Pán udělal, je neuvěřitelné. Posílilo a upevnilo to mou víru. Od této chvíle začnu praktikovat neochvějnou víru.“ Později, po dni pozoruhodných událostí, vidíš Ježíše, jak „své učedníky přinutil, aby tiše nastoupili na loď a jeli napřed na druhou stranu, než rozpustí zástupy“ (viz Matouš 14:22). Řecké slovo pro „přinutil“ tu znamená „přinutil prosbou, silou nebo přemlouváním.“ Ježíš na své učedníky naléhal těmi nejsilnějšími slovy: „Bratři, honem nastupte do lodi. A ihned odplujte.“ Rozpustil zástupy a setkal se s učedníky později. Po celou dobu četl Ježíš myšlenky svých učedníků. Věděl, že nepochopili, co se ten den stalo. To poselství o zázracích jejich srdce ani myslí nezaregistrovaly, pořád je trápily pochybnosti. Rád bych věděl, když tak mizeli od břehu, jestli Ježíš nekroutil úžasem hlavou, jestli nebyl zraněný jejich rozkolísanou vírou po tom všem, co viděli.

Co musel Ježíš udělat, aby přivedl své učedníky k neotřesitelné víře?

Musel Ježíš skutečně kráčet po vodě, aby probudil své učedníky? Samozřejmě, to je přesně to, co Kristus udělal. Propukla bouře, loďka se zmítala, a „Ježíš k nim šel pěšky po moři“ (Matouš 14:25). Když ho učedníci viděli, nemohli uvěřit svým očím. Vlastně si mysleli, že vidí ducha. „Mysleli, že je přízrak, a vykřikli strachy. Všichni ho totiž uviděli a vyděsili se“ (Marek 6:49–50). Ale Ježíš jim řekl, aby se nebáli. „A nastoupil k nim do lodi a vítr se utišil. A oni ještě daleko víc sami v sobě žaslí a divili se“ (Marek 6:51). Až v tuto chvíli vidíme, že v učednicích povstává jakési zdání víry: „Ti, kdo byli na lodi, pak přistoupili a klaněli se mu se slovy: Ty jsi opravdu Boží Syn!“ (Matouš 14:33). Když to tak čtete, povolme si jeden povzdech úlevy

a myšlenku: „Konečně toho dosáhli. Věř v Ježíšovu moc činit zázraky. Konečně začali registrovat to pozoruhodné a zázračné, a je v nich vybudován základ víry. Teď jsou připraveni čelit jakékoliv zkoušce s neochvějnou vírou.“ Ale nebyl to ten případ. Marek naznačuje, že to pro ně vůbec nebyl jednoznačný okamžik víry. „Oni ještě daleko víc sami v sobě žaslí a divili se. Nepochopili totiž nic ohledně těch chlebů, protože jejich srdce bylo ztvrdlé“ (Marek 6:52). Řecké slovo pro „ztvrdlé“ tu znamená silnou, necitlivou slupku. Podle Marka učedníci absolutně minuli poselství o bochnících a rybách. Tohle je velice významné tvrzení, protože to všechno souvisí s důvěřováním Bohu. Připomeňme si, že tyto muži byli Pánem hluboce milováni a ochotně a bez váhání věřili, že může udělat zázraky pro druhé. Neměli problém přijmout divy a zázraky, které Ježíš vykonal pro zástupy. Ale nedokázali uvěřit, že by Kristus udělal totéž pro ně. Když šlo o to, aby Mu věřili, že učiní zázraky v jejich vlastní krizi, něco důležitého opomíjeli.

Je možné říkat: „Věřím, že Bůh dokáže nemožné,“ a pořád ještě mít tak ztvrdlé srdce, že jím Pán nemůže projít

Můžeme se díky svým pochybnostem stát tak necitliví, že už pravdu nerozpoznáme. Mohli jsme se, například, během let citově zatvrdit zkouškami, utrpením, strachy, pochybnostmi, narůstajícím zklamáním. V Matoušovi 15 čtete ještě o jiném shromáždění zástupů, kde bylo zázračně uzdraveno a nasyceno ještě jednou mnoho lidí. Tentokrát šlo o čtyřtisícový zástup, plus ženy a děti. Ježíš ještě jednou předvedl zázraky uzdravení a poté lidi zázračně nasytit z pouhých sedmi bochníků chleba a několika ryb. Když pak byli všichni dosyta najedeni, sesbírali učedníci sedm plných košů zbytků. Když se den chýlil ke konci, Ježíš se svými učedníky opět nastoupil do loďky, tentokrát se plavili do Magdala. Během cesty se učedníci mezi sebou hašteřili, ptali se: „Kdo zapomněl vzít chléb?“ Zjevně měli jen jeden bochník (viz Marek 8:14). Představte si to: Petr, Jakub, Jan a ostatní se báli o chleba, když právě odjížděli z největšího nasycení chlebem v historii! Když je Ježíš slyšel, nemohl tomu uvěřit. Vyplínil je: „Copak ještě nechápete ani si nevzpomínáte na těch pět chlebů pro pět tisíc mužů, a kolik jste nasbírali košů? Ani na těch sedm chlebů pro ty čtyři tisíce, a kolik jste nasbírali košů? Jak to, že nerozumíte...?“ (Matouš 16:9–11).

Potom se zeptal: „Když jsem nalámal pět chlebů mezi pět tisíc mužů, kolik plných košů nalámaných kousků jste nasbírali? Řekli mu: ‚Dvanáct.‘ ‚A co těch sedm chlebů mezi čtyři tisíce? Kolik plných košů nalámaných kousků jste sebrali?‘ A oni řekli: ‚Sedm.‘ Řekl jim: ‚Jak to, že ještě nerozumíte?‘“ (Marek 8:19–21). Ježíš jinými slovy říkal: „Jak je to možné? Snažím se ve vás vybudovat základy víry. Jak to, že jste ve svých myslích tyto zázraky nezaregistrovali?“ Ptám se vás: proč tu Ježíš spojoval jejich slabou, kolísavou víru se zázraky o rozmnožení bochníků chleba a ryb? Proč považoval jejich pochybnosti a tvrdost srdce za příčinu nepochopení významu těchto neuvěřitelných nasytění! Proč jim prostě nepřipomněl svůj zázrak, že změnil vodu na víno? Nebo co takhle ten o malomocném, který byl ihned uzdraven? Nebo o tom ochmutém člověku, upoutaném na lůžko, jak ho k němu spouštěli dolů střechou, Kristus ho uzdravil a on okamžitě vzal své lože a chodil? A co ti nečistí démoni, kteří viděli Ježíše a padli před ním s křikem: „Ty jsi Syn Boží“? Všechny tyto neuvěřitelné příhody se staly dřív než Kristovo nasytění zástupů. Ale Ježíš před učedníky dvakrát upozorňuje na tyto zázraky. Proč?

Vraťme se k nasytění čtyř tisíců, abychom poznali, zda chápeme jeho duchovní význam

„Potom Ježíš svolal své učedníky a řekl: Je mi líto toho zástupu. Vždyť zůstávají se mnou už tři dny a nemají co jíst. Nechci je poslat pryč hladové, aby se snad cestou nevyčerpali“ (Matouš 15:32). Věřím, že tu Ježíš činil prohlášení ke svým učedníkům. V podstatě říkal: „Udělám pro tyto lidi víc než, že je uzdravím. Spolehlivě zařídím, aby měli dost chleba k jídlu. Mám starost o všechno, co se týká jejich životů. Musíte vidět a poznat, že jsem víc než pouhá moc. Jsem také soucit. Jestliže Mě uvidíte jen jako uzdravitele, mocného činitele zázraků, budete se Mě stále bát. Ale pokud ve Mně uvidíte také neomezené slitování, budete Mě milovat a věřit Mi.“ „Dokázal jsem vám před izolovanými zástupy 5000 a 4000 lidí, že pečuji o svůj lid. Vy, muži, jste pilíře mojí církve, ale vaše srdce je v tomto ohledu stále ještě zatvrzelé. Musíte věřit, že se slituji nad svým lidem vždycky, v každé krizi, které čelí.“ Proč byla srdce učedníků k této pravdě tak ztvrdlá? Nepochybovali, že Ježíš může uzdravit zástupy dotekem nebo slovem. Nepochybovali o jeho slitování nad vyčerpanými zástupy. Ve skutečnosti Ho obdivovali a oslavovali, když

prováděl pro lidi zázraky. Ale později, když byli sami na lodi, daleko od velkého shromáždění, obavy o jejich potřeby vzrůstaly. Nebyli přesvědčeni, že Ježíš obstará zázraky pro ně nebo jejich rodiny. Píši toto poselství pro všechny, kdo jsou na pokraji vyčerpání, skoro umdlévají, přemoženi svou současnou situací. Jsi věrný služebník, sytíš druhé, jsi přesvědčený, že Bůh pro svůj lid může udělat nemožné. Ale máš nějaké vleklé pochybnosti o Jeho ochotě zasáhnout ve tvém vlastním zápase. Duch svatý od nás ve všech pasážích Písma vyžaduje, abychom si připomínali bochníky, ryby, hojnost. Jsme povoláni, abychom spoléhali na soucit Ježíše k našim vlastním fyzickým potřebám, abychom věděli, že není ochotný dopustit, aby zeslábnul byť jen jediný z nás. Rád bych věděl: kolik čtenářů tohoto poselství říkalo slova víry a naděje ostatním, kteří stáli tvář v tvář obtížným, zdánlivě beznadějným situacím? Naléhali jste na ně: „Drž se! Pán je schopen. Je to Bůh, který činí zázraky, a Jeho zaslíbení jsou pravá. Tak neztrácej naději. Dodej si odvahu, protože On odpoví na tvé volání.“ „Opravdu věříš v zázraky?“ Tohle je otázka, kterou se mě ptal Duch svatý. Moje odpověď byla: „Ano, samozřejmě, Pane. Věřím v každý zázrak, o kterém jsem v Písmu četl.“ Ale tato odpověď není dostatečná. Pánova otázka pro každého z nás zní ve skutečnosti takto: „Věříš, že mohu udělat zázrak pro tebe?“ A nejen jeden zázrak, ale zázrak pro každou krizi, každou situaci, které čelíme. Potřebujeme víc než starozákonní zázraky, novozákonní zázraky, minulé zázraky v historii, ale současné, osobní zázraky, které jsou určeny jen pro nás a naši situaci. Vzpomeň si na tu jednu potíž, které čelíš právě teď, na svou největší potřebu, na svůj nejznepokojivější problém. Tak dlouho ses za to modlil. Opravdu věříš, že to Bůh může vyřešit a vyřeší způsobem, jaký si nedovedeš představit? Tento druh víry přikazuje srdci, aby se přestalo trápit nebo pokládat otázky. Říká ti, abys odpočíval v Otcově péči, důvěřoval Mu, že to všechno vyřeší s tvým způsobem a ve svém čase.

Existují dva druhy zázraků: okamžité a postupné

Zmínil jsem už některé ze zázraků, které Ježíš vykonal v Novém zákoně. Podobně je Starý zákon naplněn

Boží mocí, která činí zázraky, od otevření Rudého moře k Bohu, který mluví k Mojžíšovi z hořícího keře. Vírou Eliáš přivolal oheň z nebe. A později, když k němu Bůh mluvil v jeskyni, tam byl vítr, hřmění, neuvěřitelná podivná a zvuky. Tohle všechno byly okamžité zázraky. Lidé, kteří do nich byli zapojeni, mohli vidět, jak se dějí, cítit je a být jimi uchváteni. A jsou zázraky, které chceme dnes vidět všichni, zázraky, které způsobí údiv a bázeň. Chceme, aby Bůh otevřel nebesa, sestoupil k nám do naší situace a vyřešil věci náhlým vzplanutím nebeské moci a síly. Ale mnoho z Boží divotvorné moci v životech jeho lidu přichází jako takzvané „postupné zázraky.“ Tohle jsou zázraky, které jsou lidskýma očima stěží rozpoznatelné. Nejsou doprovázeny hřměním, blýskáním nebo jakýmkoliv viditelným pohybem či změnou. Tyto postupné zázraky začínají docela tiše, bez fanfár, a odhalují se pomalu ale jistě, krok za krokem. Oba druhy zázraků – okamžité i postupné – jsou dosvědčeny v Kristově dvojím nasytění zástupů. Uzdravení, které předvedl, bylo okamžité, viditelné, snadno rozpoznatelné všemi, kdo tam v těch dnech byli přítomní. Myslím zmrzačeného muže se zkrouceným tělem, u kterého se rázem projevila fyzická, vnější změna, takže mohl běhat a skákat. To byl zázrak, který musel udivit a pohnout všemi, kdo to viděli. Ale nasytění zástupů, která Kristus vykonal, to byly progresivní, postupné zázraky. Ježíš pronesl k nebi jednoduchou modlitbu požehnání, bez ohně, hřmění nebo zemětřesení. On pouze lámal chléb a vysušené ryby, nikdy nedával znamení, nikde ani zmínka, že by se konal zázrak. Ale přesto, nasytit tolik lidí, to muselo být tisícové lámání téhož chleba a ryb po celý den. A každý jednotlivý kousek chleba a ryby byl částí zázraku. Právě tak dnes činí Ježíš mnoho svých zázraků v životech svého lidu. Modlíme se za okamžité, viditelné divy, ale náš Pán často jedná tiše, tvoří pro nás zázrak, kus po kuse, kousek po kousku. Možná to neslyšíme nebo se toho nemůžeme dotknout, ale On pracuje, připravuje naše vysvobození mimo vše, co jsme schopni vidět. A to chtěl Ježíš, aby učedníci viděli. On si tolik přál, aby poznali, že On po celou dobu pracoval v jejich prospěch: střílel šípy na nepřítel, umlčel lživé duchy, věrně vedl a chránil každého vzácného člověka, kterého Mu Otec dal.

Můžeš být uprostřed zázraku právě teď a prostě to nevidět

Možná právě teď čekáš na svůj zázrak. Ztratil jsi odvalu, protože se zdá, že se nic neděje. Nevidíš žádný důkaz Božího nadpřirozeného jednání ve svůj prospěch. Uvažuj o tom, co říká David v Žalmu 18: „V úzkosti své vzýval jsem Hospodina, a k Bohu svému volal jsem, i vyslyšel z chrámu svého hlas můj, a volání mé před obličejem jeho přišlo v uši jeho. Tehdy pohnula se a zatřásla země, základové hor pohnuli se, a třásla se pro rozhněvání jeho. Dým vystupoval z chřipí jeho, a oheň zžírající z úst jeho, od něhož se uhlí rozpálilo... I hřímal na nebi Hospodin, a Nejvyšší vydal zvuk svůj, i krupobití a uhlí řeřavé. Vystřelil i střely své, a rozptýlil je, a blýskáním častým porazil je“ (Žalm 18:6–9, 13–14). Musíš připustit, že žádná z těchto věcí se nestala doslova. Bylo to něco, co David viděl svými duchovníma očima. Milování, tohle je víra. To je když věříš, že Bůh slyšel tvé volání, že neztrácí čas, že tvou prosbu neignoruje. Místo toho rozjel tiše tvůj zázrak bezprostředně poté, kdy ses modlil, a i teď koná nadpřirozené dílo ve tvůj prospěch. Tohle je opravdová víra v zázraky, v Jeho zázračné, progresivní dílo v našich životech. David rozuměl základní pravdě, která za tím vším byla: „Kterýž vyvedl mne na prostranno, vytrhl mne, nebo mne sobě oblíbil“ (18:19). David tu prohlásil: „Vím,

proč pro mě Hospodin tohle všechno dělá. Protože si mě oblíbil.“ Opravdu věřím v okamžité zázraky. Bůh stále koná slavné, skvělé, okamžité zázraky v dnešním světě. Ale přesto nás Ježíš v těchto pasážích z evangelií žádá, abychom porozuměli, pochopili a vzali na vědomí jeho progresivní, postupné zázraky a jejich úlohu v našich životech dnes.

Byl jsem mocně požehnán něčím, co jsem četl v Janově popisu nasycení pěti tisíc lidí

„Ježíš tedy pozvedl oči, a když uviděl, že k němu jde veliký zástup, řekl Filipovi: Kde nakoupíme chleby, aby se tito najedli?“ (Jan 6:5–6). Ježíš vzal Filipa stranou, vzal ho kolem ramen a řekl: „Bratře Filipe, podívej se na těch pět tisíc lidí, co tu jsou. Všichni jsou hladoví. Řekni mi, kde nakoupíme dostatek chleba, abychom je nasatili? Co myslíš, že bychom měli udělat?“ Jak to bylo od Krista neuvěřitelně milující. Ježíš po celou dobu věděl, co udělá; verš nad tím to říká. Přesto se Pán snažil Filipa něčemu naučit, a ta lekce, kterou mu udělil, se dnes týká každého z nás. Přemýšlej o tom: Kolik lidí z Kristova těla polovinu noci nespí a snaží se vyřešit své problémy? Myslíme si: „Tohle bude možná fungovat. Ne, ne... Možná to vyřeší to-

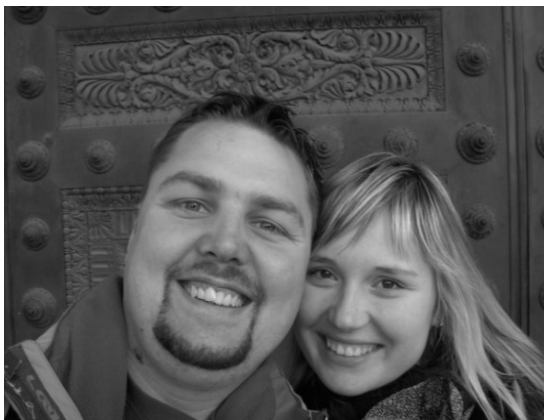
hle. Ne...“ Představuji si Filipa, jak se škrábe na hlavě a odpovídá: „Pane, už jsem mluvil s Ondřejem, Petrem, Jakubem a Janem, a máme dohromady jen dvě stě centů. To na tuhle naléhavou potřebu vůbec nestačí. Máme povázhlivý, přímo kritický problém s chlebem“ (viz 6:7). Ale Filip a ostatní apoštolové neměli jen problém s chlebem. Měli také pekařský problém... a problém s penězi... a problém s distribucí... a problém s přepravou... a časový problém. Když se to sečte všechno dohromady, měli problémy, které si nedovedli ani představit. Jejich situace byla naprosto nemožná. Ale Ježíš po celou dobu přesně věděl, co udělá. Měl plán. A totéž je pravdou o tvých problémech a potížích dnes. Je tu problém, ale Ježíš zná celou tvou situaci. A přichází k tobě a ptá se: „Co s tím uděláme?“ Správná odpověď od Filipa měla znít: „Ježíši, Ty jsi Bůh. S Tebou není nic nemožné. Takže já odevzdávám tento problém Tobě. Už není můj, ale tvůj.“ Přesně tohle potřebujeme říkat našemu Pánu, uprostřed naší krize: „Pane, Ty jsi činitel zázraků. Já vydávám všechny své pochybnosti a strachy Tobě. Svěřuji celou tuhle situaci, celý můj život, do Tvé péče. Vím, že nedopustíš, abych zemdl. Vlastně, Ty už víš, co s mým problémem uděláš. A já věřím v Tvou moc.“

Služba v Izraeli

Na konci ledna 2010 Petr Ministr navštívil Izrael, kde organizoval s pomocí dalších bratří seminář Bodu obratu pro anglicky, hebrejsky, rusky a arabsky mluvící křesťany, kteří mají zájem pomáhat lidem v těžkých životních situacích.

Díky Bohu zde může pomalu začínat služba Teen Challenge. Již jsou zde potencionální dvě střediska. Jedno pro matky s dětmi a druhé pro muže. Pracovníci mužského centra, kteří se rozhodli stát součástí Teen Challenge, v brzké době navštíví České TC, kde budou studovat a učit se, jak takovýto program vypadá a co obnáší. **Bůh opravdu jedná v této zemi.** I když je to velmi náročné vzhledem k různorodosti místních obyvatel, je zde veliký zájem křesťanů o službu jako je Teen Challenge. Již po několika návštěvách Izraele jsme zjistili, že mnoho znovuzrozených křesťanů jsou rusky mluvící, kteří z celkového počtu tvoří cca 60%. **Nyní plánujeme organizaci dalšího semináře v březnu tohoto roku** právě pro tuto skupinu. Rádi bychom v budoucnu uskutečnili misijní výjezd větší skupiny pracovníků z našich středisek. **Prosím, modlete se s námi za tuto nově rostoucí službu.**

Požehnání v Ježíši!

Hospodin se mi ukázal z daleka: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“ Chtěli bychom vás povzbudit, tím co Pán Ježíš tvoří z našich životů.

Jmenuji se Pavel Midrlo a moje žena je Markéta Midrlová. Jsme manželé a máme tři děti (to třetí očekáváme v březnu). Bůh mě a moji ženu zachránil ze závislosti na drogách, z nezdravých vztahů a z problémů, které ovládaly naše životy. V minulosti jsme žili nějakou dobu bez domova, na ulici, ale každý v jiné části republiky. Seznámili jsme se až po ukončení programu Teen Challenge, který si Bůh použil neuvěřitelným způsobem. Je úžasné, že principy, které jsme se v něm naučili můžeme dnes a denně používat.

Oba dva jsme před několika lety prošli úspěšně programem TC. Díky Bohu a pracovníkům jsme začali toužit po dobrých věcech a proto jsme se s radostí zapojili do služby Teen Challenge.

Před sedmi lety jsme měli krásnou svatbu, a to v areálu střediska pro ženy v Praze. Je pro nás ctí, že nás mohl oddat Petr Ministr. Já jsem v ženském středisku vařil obědy a věnoval se službě ztraceným v kavárně TC. Moje žena si mohla udělat rekvalifikační kurs na účetní a pracovala v účetní kanceláři. Ve zbý-

vajícím čase jsme se věnovali službě mužům a ženám, kteří právě procházeli našim programem ve střediscích. Prioritou pro nás je, a bylo, abychom mohli pomáhat ztraceným a proto jsme se nejvíce zapojovali do práce přímo na ulicích a kavárnách nebo v léčebnách, a ve školách.

Díky Bohu jsme mohli být u zrodu nového střediska pro muže v Poštovicích. Já jsem se aktivně zapojil do služby ve středisku a moc rád jsem pracoval na výrobě dřevěných palet spolu s našimi studenty. Moje žena Markéta před třemi lety nastoupila na mateřskou dovolenou. Já v současnosti učím studenty skupinové studium, jezdím na kavárny, výjezdy v církvích, koordinuji veřejné sbírky, a podílím se na dalších aktivitách střediska. Spolu jsme vděční Bohu za Jeho dílo, které v Teen Challenge činí, jak v České republice tak i ve státech, kterým jak TC ČR pomáháme. Rádi bychom byli součástí této práce pro příští generace. Bůh nám dal sny do budoucnosti, které díky Jeho milosti začínají zrát.

„Blaze člověku, který nechodí jak radí ničemní, na cestě hříšných nestojí, ve spolku posměvačů nesedí. Zákon Hospodinův je jeho radostí- o tomto zákoně dnem i nocí přemýšlí. Bude jako strom na břehu řeky vsazený, který své ovoce ve svůj čas přináší, kterému nikdy neuvadne listí- cokoli činí, se podaří!“

Žalm 1, 1-3

Vaše podpora pomůže ke změně lidských životů skrze Kristovu lásku a odpuštění.

Prosím, jestli můžeš, vyplň informace na zadní straně, odstříhni a zašli ho zpět.

Zaškrtněte, prosím, odpovídající možnost:

- Chci zdarma (hromadně) odebírat bulletin na adresu svého sboru (napíšte plnou adresu sboru)
- Přispěji 100,- Kč na poštovné a získám tím zaslání bulletinu do vlastní schránky
- Chci měsíčně přispívat na projekty Teen Challenge částkou
- Zavazuji se, že budu jeden rok posílat měsíčně 200,- Kč
- Přispěji jednorázově na projekty Teen Challenge částkou

Odesílatel:

Teen Challenge

P.O.Box 25

186 00 Praha 86

P. P.

O. P.

982104000000-0243/2008

273 24 Velvary

M
o
d
i
i
t
b
y

a

i
n
f
o
r
m
a
c
e**Prosím, modlete se s námi:**

- Za budovu pro ženské středisko. Letos nám končí nájemní smlouva ve stávajícím středisku. Díky Bohu, dnes máme v programu 9 studentek a další ženy mají zájem nastoupit. Modlete se prosím s námi za Boží průchod touto situací.

- Dětské centrum a situace kolem rekonstruovaného domu na Žižkově.

- Za vznikající služby jak v Izraeli, Moldávii tak i na Slovensku. Ať Pán pozvedne muže a ženy, kteří budou mít zájem budovat službu a pracovat na Božím díle ve své zemi.

- Za přízeň při naší práci na ulicích, aby Duch Svatý jednal a lidé mohli být zachráněni.

- Za nové pracovníky, kteří by byli ochotni věnovat svůj čas a úsilí pro práci na Božím díle.

Vánoce a Nový rok

Letošní Vánoce v našich střediscích proběhly velmi klidně. V jednom z našich středisek, a to konkrétně v Poštovicích, jsme měli možnost uspořádat společnou Štědrovečerní bohoslužbu pro obyvatele z naší vesnice. Tato událost pro nás mohla být příležitostí, jak zvěstovat evangelium lidem, žijícím v našem okolí. Silvestrovské oslavy pokračovaly ve stejném duchu. Měli jsme večerní shromáždění a svědectví, kde se mnoho studentů sdílelo se svými prožitky s Pánem. Je vždy dojemné slyšet a vidět, jak jsou lidé proměněni Boží mocí. Mnoho mladých studentů se ještě před Vánoci nechalo pokřtít a nyní kráčí s Pánem novou cestou.

Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tučte a bude vám otevřeno. Matouš 7, 7

Dětské centrum

Mnoha z vás se jistě dostala dřívější zpráva o neurvalém chování vládních úředníků vůči Dětskému centru v Praze. Situace byla opravdu neúnosná. Pracovníci dětského centra pracovali úpěnlivě na rekonstrukci nové budovy do níž již vložili mnoho finančních prostředků. V tom však radnice bez jakéhokoliv oprávnění začala vůči této budově uplatňovat nárok na vlastnictví a začala zde působit stavební firma, která zbourala 2 garáže jež měly sloužit jako dílny pro děti. Díky Bohu však nyní toto jednání přestalo a s dětským centrem je jednáno oficiálně a bez jakýchkoliv násilných projevů. Prosím, modlete se však i nadále, aby tato budova byla v budoucnosti podstoupena dětskému centru. Stojí na ideálním místě přímo v centru Žižkovského ghetta, ve kterém se nachází ty nejpotřebnější děti.

VAŠE PODPORA POMŮŽE KE ZMĚNĚ LIDSKÝCH ŽIVOTŮ SKRZE KRISTOVU LÁSKU A ODPUŠTĚNÍ

JMÉNO A ADRESA: _____

PSC _____ TELEFON _____

EMAIL _____

DATUM _____ PODPIS _____

TEEN CHALLENGE

NÁRODNÍ KANCELÁŘ

P.O.BOX 25, PRAHA 86, 186 00

Se sídlem: NA BENDOVCE 103/24

181 00, PRAHA 8

TEL.: 233 541 627, 271 743 607

tcczech@gmail.com

Bankovní spojení:

Č.účtu: Raiffeisenbank a.s.

104 110 73 27 / 5500

Název účtu: Teen Challenge

IČO: 68402686

www.teenchallenge.cz